

متن پرسش

سلام استاد، با عرض خدا قوت: استاد شما می‌گین ما در برزخ و قیامت همه چیز دنیا بی‌مومون از دست میره، چهره و خانواده و دوستان و...، این دوری و از دست دادن فشار داره برامون، از طرفی فرمودین انسان با ارتباط با دیگران ظرفیت و وسعتش زیاد میشه، و اینکه نباید از دست دادن و بدست آوردن چیزی ما رو اذیت کنه، از طرفی محبت به دوستان مومن و همسر نشانه های ایمانه، واقعا یعنی ما باید قطعا کسانی رو دوست داشته باشیم و از دستشون بدیم؟ یعنی باید من نتیجه بگیرم که این فشار و سختی ما رو میسازه؟ چون جمع بین اینها نتیجش سختی و ناراحتی برای انسانه، هیچ کس نمیتونه همسرشو خیلی دوست داشته باشه و برای از دست دادنش غمگین و دل‌تنگ نشه، و اینکه فرمودین رسیدن به مقامات بالای بهشت سختی زیادی داره، این سختی آیا همین فشار هاست؟ من تو این دو ۳ ماه اخیر به بخشی از سلامتیم رو از دست دادم و چنان فشاری بهم اومد که شب و روزم رو نفهمیدم، استاد راه تحمل سختی رو به ما بگین تا ما خودمون رو بسازیم برای راضی به رضای خدا شدن، چون انگار حس کردم من خدای روزهای خوب رو دارم می‌پرستم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. انسان مؤمن در برزخ و قیامت به مطلوبات حقیقی که غیر وهمی باشند، می‌رسد «وَمَا يَشْتَهُونَ» هر آنچه طلب می‌کند به او می‌دهند و خودش متوجهی بی‌پایگی تعلقات دنیا می‌شود. ۲. سختی‌هایی که به جهت گناهان خود انسان نباشد، موجب گشودگی جهان معنوی برای انسان مؤمن می‌شود. موفق باشید